

РЕШЕНИЕ

№ 3414

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 13.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10889** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 във вр. с чл. 83, ал. 4 от

Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Акт за deregистрация по ЗДДС /АДЗДДС/ № 220992002325461/ 16.07.2020 г., издаден от П. Г. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1473/25.09.20210 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага оплаквания за неправилно приложение на материалния закон от органа по приходите. Иска от Съда да отмени обжалвания акт и да му присъди разносните по производството.

В с. з., жалбоподателят чрез адв. С. поддържа жалбата. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП, чрез пълномощник си юрк. Жена Н. оспорва жалбата, като изразява становище за законосъобразност на обжалвания акт и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Констатирано е, че към 15.07.2020 г. дружеството-жалбоподател има публични

задълженията по ид. №22060022461/2006 г. в размер на 94 224,25 лв., в т.ч. за ДДС - 79 600.66 лв., ДДФЛ - 970,05 лв., ДОО - 6 390,44 лв., НЗОК - 3490.77 лв. и УПФ - 2 503.33 лв.

Възложено е извършването на проверка на [фирма] с Резолюция № 222692001829605/19.05.2020 г., за установяване наличието или липсата на основания за дерегистрация по ЗДДС. Проверката е възложена във връзка с доклад след извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства.

В хода на проверката дружеството е представило документи, вх. №53-06-5962/13.07.2020 г., от които е видно, че дейността на му е внос, доставка, експлоатация, сервизно обслужване на самопродаващи машини за топли и студени безалкохолни напитки. Представена е оборотна ведомост за периода 01.05.2019 г. - 30.04.2020 г. . видно от която дружеството има активи по балансова стойност в общ размер на 1 437 355,03 лв. Задълженията на дружеството са в общ размер на 2 306 053,00 л в. /получени краткосрочни заеми в размер на 264 005.49 лв.; получени дългосрочни заеми 1 490 000.00 лв.. доставчици 504 012.41 лв.; аванси по доставчици 39 635,28 лв.; персонал 8 399.82 лв.

Органът по приходите е направил извод, че жалбоподателят следва да бъде дерегистриран по ЗДДС съгласно чл. 176, т. 4 ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка е издаден обжалваният АДЗДДС № 220992002325461/ 16.07.2020 г., издаден от П. Г. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., връчен на 16.07.2020 г. по електронен път.

Възприетата от органа по приходите фактическа обстановка при извършване на проверката се установява от представените по делото писмени доказателства.

По делото беше допусната съдебно-счетоводна експертиза, която даде заключение за следното:

Балансовата стойност на наличните активи на дружеството-жалбоподател към 30.04.2020 г. е в размер на 69 883,41 лв. Експертизата е посочила разбивки на задълженията по пера. Размерът на публичните задължения на дружеството-жалбоподател към същата дата е 90 384,95 лв. Експертизата е посочила разбивки на задълженията по пера. Изчислени са и стойностите на наличните активи и публични задължения и към 31.12.2020 г. Счетоводството на дружеството-жалбоподател е водено редовно.

Съдът кредитира експертното заключение като компетентно изготвено, мотивирано, даващо отговор на поставените задачи и съответстващо на събраните доказателства. Експертът е анализирал коректно събраните доказателства и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорил е изчерпателно на поставените въпроси, след съвкупна проверка и анализ на всички относими към спора факти.

При така установеното от фактическа страна, съобразно изискванията на чл. 160, ал. 2 във вр. с чл. 83, ал. 4 ДОПК, въз основа на доказателствата и на доводите на страните, Административен съд-София град формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна, адресат на оспорения отказ, за когото той е неблагоприятен, тъй като създава допълнителни задължения за отчитане,

начисляване и заплащане на косвен данък, и в преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 ДОПК от съобщаване решението на Директора на Д "ОДОП" - С., издадено след проведеното задължително оспорване по административен ред, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният Акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден от компетентен орган и в предвидената форма. Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 1 ЗДДС, прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. По силата на чл. 106, ал. 2, т. 2 ЗДДС регистрацията се прекратява по инициатива на органа по приходите, когато е последният установил основание за задължителна дерегистрация или когато е налице обстоятелство по чл. 176 от същия закон.

Разпоредбата на чл. 176 ЗДДС се намира в Глава XXV на закона, в раздел "Отказ или прекратяване на регистрацията във връзка с данъчни нарушения". От тълкуването на посочените в чл. 176 основания за дерегистрация се налага извода за такова поведение на ДЗЛ, целящо извършването на данъчни нарушения, за които да бъде санкционирано. Съдът приема, че законодателят е квалифицирал като данъчно нарушение и наличието на установени спрямо задълженото лице, но невнесени данъчни задължения в описателно посочените размери, несъпоставими с наличните му активи. Характерът на производството по чл. 176, т. 4 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не е в състояние да посрещне изискуемите си публични задължения. По отношение на такъв субект няма да е сигурно начисляването и внасянето на дължимия косвен данък, което от своя страна ще рефлектира върху правата на съконтрагентите му, на които той се явява доставчик.

Цитираното в акта правно основание за неговото издаване е наличието на обстоятелство по чл. 176, т. 4 ЗДДС, а именно задълженото лице има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

Съдът намира, че санкционното производство по чл. 176, т. 4 ЗДДС правилно е намерило приложение по отношение на жалбоподателя. Актът е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, като констатираните при проверката обстоятелства са подведени към хипотезата на именно приложимата в случая разпоредба. Безспорно органът по приходите е обосновал тези обстоятелства с наличието на публични задължения, които не са внесени към датата на издаване на АДЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, регистрацията по този закон се прекратява по инициатива на орган по приходите, при наличие на някое от основанията на чл. 176 от ЗДДС. В случая съдът счита, че са налице основанията и на чл. 176, т. 4 от ЗДДС. Нормата е приложима при кумулативно наличие на следните предпоставки: установено по надлежния ред и изискуемо публично задължение; наличие на отрицателна разлика между стойността на активите, намалени със задълженията на търговеца, и дължимите публични задължения.

От експертното заключение се установява, че от една страна дълготрайните материални активи на дружеството-жалбоподател към 30.04.2020 г. са в размер на 69 883,41 лв.; а от друга страна изискуемите публични задължения, са в общ размер 90

384,95 лв. Публичните задължения към 31.12.2020 г. са в размер на 94 764,61 лв. Вещото лице е посочило разбивки на задълженията по пера. Стойността на активите към 30.04.2020 г. не покрива дори задълженията на лицето извън публичните такива, като се получава отрицателна разлика от 1 539 000 лв. При това положение за покриването на публичните задължения не остават разполагаеми средства. В хода на извършената проверка е констатирано, че дружеството има задължения към бюджета в размер на 94 224,25 лв., подробно описани по видове данъци в Акта за deregистрация. От събланиците по делото доказателства е видно, че задълженията на дружеството, визирани в обжалвания акт са актуални и към настоящия момент. Към цитираното изпълнително дело № 22060022461/2006 г. са присъединени задължения по РА № [ЕГН]/31.05.2012 г., задължения по декларации, Образец б. От представените от дружеството счетоводни регистри се установява, че същото има и задължения по получени заеми и към доставчици общо в размер на 2 306 053.00 лв., които надхвърлят притежаваните активи.

Жалбоподателят твърди обратното, като отрича наличието на обстоятелството по чл. 176, ал. 4 ЗДДС. При това положение спорният въпрос по делото се свежда до последиците от недоказването. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото и по аргумент от нормата на чл. 171, ал. 4 от АПК тя е приложима когато на страната, носеща тежестта на доказване, са дадени указание че за факта не сочи доказателства. С разпоредителното заседание Съдът указа на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест да установи установяване размера на активите и пасивите си към момента на deregистрацията по ЗДДС и наличието или липсата на превишение на едните над другите. В настоящото производство, жалбоподателят не ангажира доказателства за налични активи и вземания, които да надхвърлят задълженията му. Ето защо, следва да се приеме за безспорно установено, че задълженото лице има публични задължения, събирани от НАП, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. Като е обосновал наличието на основания за deregистрация по ЗДДС на жалбоподателя с обстоятелството по чл. 176, т. 4 ЗДДС, органът по приходите е постановил един законосъобразен данъчен акт. Жалбата против него е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, като в полза на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП се присъди такова възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно и чл. 161, ал. 1, изречение трето от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] против Акт за deregистрация по ЗДДС /АДЗДДС/ № 220992002325461/16.07.2020 г., издаден от П. Г. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1473/25.09.20210 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"- С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: